

מסורת הש"ס

(א) [לפניו: כחונותו: סו.]
(ב) פטעדרין ו. לג לקמן
(ג) כחונותו: סו. (ג) כללים
פיו מיד וזה ינחות פה
(ד) כיצד (ושיני: ג) כפי
אלו מליציו דף: לו פ"ר רשי
כית חיהם לנחמד להן
אומנות להחפזותם זו
וחוקות ומורות כפי
כחשם דקדק. (ו) דריה
לפניהם (ז) מיתר. (ח) דריה
שפירקין. (ט) דריה השתא.
(י) דריה וסנר.]

הגהות הב"ח

(6) תום ד"ה מ"ד וכו'
ד"מ היא דל"ח וכו':
(3) ב"ד מ"ה קס"ה
מ"ה את העמל כ"ל:
(2) ב"ד ו"ה דנ"י הכ"ה
ל"ח וכו' ד"מ דל"ח
וכו': (ד) ב"ד ו"ח דה
ל"ח ג"ס: (ה) ד"ה מ"ח
וכו' ש"ח דה מ"ח:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מחיצת וכו'
מכה ההיא משנה
דהמסבך. ע"י לקמן דף
קנח ע"כ תוס' ד"ה ל"ז
הכ' :

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

וקבורה. פרייטן זאלן
ניקור חולים בן גילו ונוטל
כבודו ואפילו הכי חייב:
משכון למלוה ממנו ונוטל

ת חייהם את הדרך זו גמילות חסדים ילכו
ביקור חולים בה זו קבורה את המעשה זה
דין אשר יעשון זו לפנים משורת הדין ריש
קיש אחיו ליה דגמא לרבי אלעזר אמר
עליל הוא אמר ליה ^אחיי דעלך קא מסכינא
לך כי סמכת עלי מאי למימרא דאי משתבח
בשיא בעינא לאיחלופי לך והא את הוא
אמרת רבי מאיר הוא ^בדדאן דינא דגרמי
אי לאו ר' מאיר ולא סבירא לן כוותיה א"ל
ר' מאיר ^גסבירא לן כוותיה ה' רבי
אמר אילימא רבי מאיר ^דל' מ' פ' ^הסימן
תתן ^ודין את הדין ויזהר החיוב חייב
ת הוכחא מימא את המהור מיהר את הממא

א איתמר עלה אמר רבי אילעא אמר רב
מאיר דתנן לצבוע לו אדום וצבעו שחור
תן לו דמי צמרו התם קא עביד בידים אלא
על גבי תבואתו של חבירו הרי זה קידש
א הא ר"מ דתניא ^דמחיצת הכרם שנפרצה
אומר

ק.

לפנים משורת הדין עבר בדתני (רב יוסף) והודעת אהם וגי'.
 וכן ברייתא מיימי נמי בפרק אלו מציאות (ב"מ דף י:)
 גבי זקן ואינו לפי כבודו ורבי ישמעאל בר' יוסי לפנים משורת הדין
 עובד דקמי' כו' אבל בסוף פירא האומנים (שם דף פג.) גבי רבא בר

גמילות חסדים ילכו
נורה את המעשה זה
ים משורת הדין ריש
לרבי אלעזר אמר
זו דעלך קא סבכינא
למימרא דאי משכח
לך והא את הוא
לדאין דינא דגמרי
בירא לן כוותיה א"ל
לן כוותיה ה"ר רבי
(ד' ל' מ' פ' סימן)
בה את החייב חייב
הור מידר את הטמא
רבי אילעא אמר רב
אדום וצבעו שחור
קא עביד בידים אלא
חבירו הרי זה קודש
חיצת הכרם שנפרצה
אומר

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

פס' א מתי פ"י מהל' א
 שמות הלכה ה' סמך
 עשין פט טו"ס"ח מ"ח פ'
 טו טע"ז:
פס' ב מתי פ"י מהל' חובל
 ומזיק הלכה י"א ועשין
 ה'סמך וי"מ"ח סמך עשין
 טו טו"ס"ח מ"ח פ' שמו
 טע"ז א:
פס' ג ד מתי פ"י מהלכות
 סנהדרין הלכה ג סמך
 עשין לו טו"ס"ח מ"ח פ'
 דה טע"ז ג:
פס' ד מתי פ"י מהל'
 כלאים הלכה ו' סמך
 עשין לו טו"ס"ח י"ד פ'
 דה טע"ז ח:

מוסף רע"י

בית חייהם. ללמוד
הם חזונו להשתפר
מ. חוקים ומצוות מצינו
בשניה דקלם (ד"ס ז')
דדאין דינא דברמי.
המשיח את הגורם הספק
למצינו (כתובות 108).
שנולד ונתן בידו שטל
הוא המעשה ממנו יצא
פשוט לנצל דין (ברכות
108). חרי זה יקדים.
שמן פן מוריד (דברים
28) אשר מנולת מנול
משיח לשלם (יבמות 28).
שחמץ המוצאת הכרם. שחמץ
שזה הלך על מצינו
(ביב ז').